

Ministerstwo Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej przygotowało nową wersję projektu (z 14 marca 2019 r.) sporych zmian w ustawie – Prawo wodne. Ich głównym założeniem jest odebranie uprawnień właścicielskich w zakresie śródlądowych dróg wodnych o szczególnym znaczeniu ministrowi właściwemu do spraw żeglugi śródlądowej – i przeniesienie ich do Państwowego Gospodarstwa Wodnego – Wody Polskie. Jakie jeszcze modyfikacje są proponowane?

Azotany

W związku z wejściem w życie w 27 lipca 2018 r. rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie przyjęcia „Programu działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu” projektodawcy zamierzają usunąć w drodze omawianej nowelizacji następujące postanowienia z ustawy o nawozach i nawożeniu:

- przepisy dotyczące planu nawożenia, ponieważ rolnicy na podstawie programu azotanowego wykonują (od dnia 1 stycznia 2019 r.) plan nawożenia azotem (merytorycznie i zakresowo to samo co plan nawożenia),
- przepisy, które umożliwiają karanie rolników za to same wykroczenie na podstawie programu azotanowego i ustawy o nawozach i nawożeniu.

Równocześnie do Prawa wodnego mają zostać dodane nowe regulacje. Projektowany art. 104a ustanawia warunki rolniczego wykorzystania nawozów w pobliżu wód powierzchniowych. Projektowany art. 104b określa warunki stosowania nawozów na terenach o dużym nachyleniu w kierunku wód powierzchniowych, a art. 104c ustanawia warunki przechowywania nawozów i kiszzonek. Przepis art. 105a określa obowiązki w zakresie planów nawożenia azotem. Obowiązki w tym zakresie zostały opracowane na podstawie tożsamyh regulacji znajdujących się w „Programu działań...” – w celu wyeliminowania wątpliwości natury legislacyjnej polegających na możliwym wykraczaniu poza zakres upoważnienia ustawowego przez rozporządzenie wydane na podstawie art. 106 ust. 4 Prawa wodnego.

Obowiązki starosty

Zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 217 ust. 17 Prawa wodnego, z chwilą złożenia przez starostę oświadczenia o wykonaniu prawa pierwokupu grunt staje się własnością Skarbu Państwa, a oświadczenie to notariusz doręcza sprzedającemu. Projektodawcy wskazują po pierwsze, że przedmiot prawa pierwokupu powinien zostać określony w omawianym przepisie jako „nieruchomość”, a nie „grunt” bądź „działka gruntu”. Ponadto projektodawcy wskazują, że obecne brzmienie przepisów Prawa wodnego należy dostosować do mechanizmu doręczania oraz publikacji oświadczenia uprawnionego w Biuletynie Informacji Publicznej starostwa powiatowego do aktualnie obowiązanych rozwiązań przyjętych w innych przypadkach ustawowego prawa pierwokupu, to jest w ustawie o kształtowaniu ustroju rolnego. Zapomnieli jednak przy tym rozszerzyć katalog z art. 217 ust. 20, który to określa zadania starosty z zakresu administracji rządowej – o dokonywanie przywołanego doręczania oraz publikacji.

Zakładane jest uzupełnienie katalogu źródeł danych z art. 331 ust. 1 Prawa wodnego o ewidencję gruntów i budynków – w zakresie nieruchomości – które trzeba czytać łącznie z art. 331 ust. 2. Według tego drugiego przepisu organy administracji publicznej i podmioty, o których mowa w ust. 1, mają obowiązek nieodpłatnego przekazywania danych wchodzących w zakres informacji gromadzonych w systemie informacyjnym gospodarowania wodami. Niestety uzasadnienie oraz OSR milczą na temat źródła finansowania tego obowiązku.

Duże zmiany w Prawie wodnym

Kategoria: Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego

Opublikowano: czwartek, 04, kwiecień 2019 20:07

Bartłomiej Zydel

Odśłony: 2954

Milczą również na temat źródła finansowania pewnej subtelnej zmiany. Mianowicie wojewoda ma już nie być organem administracji architektoniczno-budowlanej I instancji w odniesieniu do urządzeń melioracji wodnej.

Dekoncentracja, czyli ma być sprawniej

Zakładany jest zmieniony podział kompetencji dotyczących realizacji spraw z zakresu ocen wodnoprawnych, a tym samym wydawania opinii/uzgodnień w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (zgodnie z art. 428 ustawy Prawo wodne) pomiędzy dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej a dyrektorów zarządów zlewni, który ma zaowocować skróceniem terminów rozpatrywania spraw. Projekt przewiduje przeniesienie części spraw do mniejszych terytorialnie jednostek regionalnych PGW WP – zarządów zlewni, co dzięki bliskości dla stron ma ułatwić owym stronom bezpośredni kontakt z organem.

Tym samym projektodawcy dostrzegają minusy centralizacji i plusy załatwiania spraw możliwie „blisko” stron. Można zatem zapytać, dlaczego zapomnieli o tym przy opracowywaniu obecnie obowiązującego Prawa wodnego?